

Obamas junta

INGA ÖVERTYGANDE BEVIS har presenterats för att Barack Obamas administration var direkt inblandad i militärkuppen i Honduras den 28 juni, då den demokratiskt valde presidenten Manuel Zelaya kidnappades och dumpades i Costa Rica. Men ju längre tid som förflyter utan att Zelaya återinsätts desto mer uppenbart blir det att Washington åtminstone inte är missnöjda med kuppen. Att USA fortsätter att ge pengar åt regimen och vägrar kalla statskuppen för en statskupp är heller inget som talar för dess oskuld.

Vidare kan knappast någonting ske i Honduras utan USA:s åtminstone passiva stöd. USA har en lång tradition av interventioner i landet och fortfarande finns där en amerikansk flygbas med 500 beväpnade soldater. Under 1980-talet var Honduras basen för Contras och andra dödsskvadroner som opererade mot vänstern i grannländerna Nicaragua, Guatemala och El Salvador. Fortfarande får den honduranska armén årligt stöd i form av pengar och fortfarande tränas armén av USA. Även US-AID är en viktig bidragsgivare till den honduranska ekonomin.

SAMTIDIGT ÄR den ekonomiska eliten i landet, som tillsammans med militären låg bakom kuppen, starkt uppbundet till amerikanskt kapital – och svenskt, enligt LO-tidningen. Cohep, Honduras motsvarighet till Svenskt Näringsliv, är en av de viktigaste organisationerna bakom kuppen, och ett av de viktigaste och mest inflytelserika företagen i Cohep är telekomföretaget Tigo – vars huvudägare är Stenbecks svenska Kinnevikkoncern. Honduranska fack efterlyser nu att svenska fack pressar Kinnevik att sluta stödja kuppmaakarna.

Det är inte den enda kopplingen till svensk bor-

gerlighet. Juntapresidenten, Liberala partiets Roberto Micheletti, är via den liberala internationala partikamrat med såväl Jan Björklund som Maud Olofsson.

MOT DENNA BAKGRUND är det helt osannolikt att inte Barack Obama med några få telefonsamtal skulle kunna tvinga Michelettis gäng att krypa hem med svansen mellan benen. Så varför gör Obama inte det? Kanske för att det finns ett amerikanskt intresse av att vänta och se. USA är måttligt förtjust i Latinamerikas många vänsterregeringar, och en kupp i en av de svagaste är ett intressant ”test”. Reaktionerna säger något om hur starkt stöd vänstern har bland vanliga människor och hur stark alliansen mellan Latinamerikas länder är.

Testet har fallit illa ut för USA:s del. Zelaya har fått ett enormt starkt stöd från civilbefolkningen och så gott som hela världen har fördömt kuppen. Landets ekonomi och offentliga sektor har paralyserats av strejker och blockader. Till och med amerikanska företag som Nike och GAP som tillverkar stora mängder varor i Honduras kräver Zelayas återinträde så att produktionen kan komma igång igen.

USA har insett att något måste göras. Enligt argentinska Pagina 12 har Lula i Brasilien och Obama förhandlat fram en plan: ”Lula ville att Zelaya skulle återvända och Obama ville inte att han skulle återta makten. Så de enades om att låta Zelaya återvända men inte återta makten”. Stärkt av den massiva folkrörelsen har Zelaya dock avvisat planen.

Fortsättning följer. Oavsett hur aktivt USA har varit i själva kuppen måste den nuvarande juntan anses vila på amerikanskt stöd. Och för detta måste USA fördömas.